

— вирішити питання із самочинним будівництвом, шляхом встановлення певної граничної межі, за порушення якої всі будівлі будуть знесені і ніяким чином не легалізовані.

Література

1. Водний кодекс України від 6 червня 1995 р. № 213/95-ВР (ред. від 06.04.2017) [Електронний ресурс]. – Режим доступу. – URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/213/95-вр>.

2. Кононов В. В. Поняття прибережних захисних смуг за законодавством України // Часопис Київського університету права. – 2011. – № 3. – С. 236-239.

3. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-ВР (ред. від 28.09.2017) [Електронний ресурс]. – Режим доступу. – URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.

4. Про затвердження Класифікації видів цільового призначення земель: наказ Державного комітету України із земельних ресурсів від 23 липня 2010 р. № 548 [Електронний ресурс]. – Режим доступу. – URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1011-10>.

УДК 378.14-054.6:34(043.2)

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В НАЦІОНАЛЬНОМУ АВІАЦІЙНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Одним із основних завдань Національної програми правової освіти населення, затвердженої Указом Президента України від 18.10.2001 р. № 992/2001, є підвищення рівня правової підготовки учнівської молоді, органічне поєднання правової освіти із загальною середньою, професійно-технічною і вищою освітою. Реалізація Національної програми правової освіти населення сприяє підвищенню рівня правової культури; формуванню у громадян (учнів) поваги до права, подоланню правового нігілізму; поліпшенню якості підготовки викладачів правових дисциплін та підвищенню ефективності викладання цих дисциплін у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах і закладах післядипломної освіти [1].

Правове виховання студентів навчального закладу полягає у здійсненні комплексу заходів виховного, навчального та інформаційного характеру, спрямованих на створення належних умов для набуття ними правових знань та навичок, необхідних для реалізації ними своїх прав і свобод та виконання обов'язків. Процес правової освіти у навчальних закладах безперервний, тому надання студентам необхідного рівня правових знань відбувається за допомогою різноманітних форм правового навчання і виховання.

Відповідно до «Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2020 роки» ключовим завданням освіти у XXI столітті є розвиток мислення, орієнтованого на стале майбутнє [2]. Сучасний ринок праці вимагає від здобувача вищої освіти не лише глибоких теоретичних знань, а й здатності самостійно їх застосовувати в нестандартних, постійно змінюваних життєвих ситуаціях. Тому, в цьому аспекті, ще одним із способів підвищення ефективності юридичної освіти в НАУ є налагодження роботи юридичної консультації «Юридична клініка», яка і створена саме для формування належного рівня практичних знань, умінь і навичок студентів, правової культури громадян, підготовки та навчання студентів у дусі дотримання й поваги до принципів верховенства права, справедливості і людської гідності, розширення співробітництва вищих навчальних закладів, що здійснюють підготовку фахівців-юристів, із судовими, правоохоронними органами, юстиції, державної влади і місцевого самоврядування, з іншими установами та організаціями та впровадження в навчальний процес елементів практичної підготовки студентів-правників у сфері юридичних послуг. В цьому контексті, слід зазначити, що робота юридичних клінік має дуже важливе значення.

Юридична освіта в Національному авіаційному університеті знаходиться у постійному розвитку. Починаючи з 2001 року, з часу заснування юридичного факультету, спостерігається тенденція підвищення якості юридичної освіти в НАУ. Тільки за останні три роки в інституті значно підвищився якісний склад науково-педагогічних працівників, створена аспірантура, де здійснюється підготовка фахівців вищої кваліфікації - кандидатів юридичних наук, налагоджена робота Спеціалізованої вченої ради, збільшено ліцензований обсяг магістрів за напрямом підготовки «Правознавство». Крім того, інститут організовує і проводить, як наукові, науково-практичні, так і науково методичні заходи, задля підвищення ефективності освіти майбутніх правників. Так, з метою обговорити наукові досягнення та окреслити перспективи розвитку юридичної освіти на майбутнє 16 травня 2013 року в Юридичному інституті відбулась Всеукраїнська науково-практична конференція до Дня науки «Становлення та розвиток юридичної освіти в НАУ», приурочена 80-річчю Національного авіаційного університету [3, с. 162].

Таким чином, можна з впевненістю констатувати, що вагомим фактором, який впливає на підвищення якості юридичної освіти є поєднання теорії з практикою, а саме проведення тематичних зустрічей, круглих столів, лекцій з юристами - практиками, правничих шкіл, наукових конференцій, методичних семінарів, ефективна робота юридичних консультацій, тощо.

В цілому, сучасний етап розвитку освіти вимагає радикальних змін у навчально-виховному процесі ВНЗ, використання в інноваційній діяльності викладача таких технологій, методів, засобів, які б сприяли реалізації інтелектуально-духовного та фахового потенціалу студентів

Література

1. Національна програма правової освіти населення: Указ Президента України від 18 жовтня 2001 р. № 922/2001 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/992/2001>.

2. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: Указ Президента України від 25 червня 2013 р. № 344/2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>

3. Сопілко І. М. Тенденції розвитку юридичної освіти у вищому навчальному закладі / І. М. Сопілко, В. Б. Череватюк // Юридичний вісник. – 2013. – № 2(27). – С. 161-165.

УДК 346.629.7(477) (043.2)

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,

Кушнір М. М., студентка,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АВІАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ У ГАЛУЗІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Авіаційний транспорт відіграє важливу роль у здійсненні міжнародних перевезень України, особливо на заході, сході та півдні, а також у межах національної транспортної мережі, зокрема у напрямку захід - схід (Львів - Харків, Львів - Дніпропетровськ). Комфортність цього виду транспорту зумовлює його пріоритетний подальший розвиток.

До управлінських об'єктів в сфері авіаційного транспорту відносяться: аеропорти та інша наземна інфраструктура, служба аеронавігації – обслуговування повітряних суден в повітряному просторі України, авіакомпанії (експлуатанти), екіпажі повітряних суден.

Головним документом для всієї світової авіації є Чикагська Конвенція, що прийнята державами – засновниками ICAO – International Civil Aviation Organization (Міжнародна організація цивільної авіації) ще в грудні 1944 року. Цей документ є свого роду «Основою» для діяльності всіх авіаційних країн. Він встановлює принципи діяльності авіакомпаній, аеропортів, всіх учасників ринку авіаперевезень. Всі інші міжнародні документи, що були прийняті пізніше, тільки доповнюють Положення Чикагської Конвенції, конкретизують окремі її пункти та статті, надають роз'яснення для чіткого її трактування та тлумачення всіма членами світового авіаційного співтовариства. Сучасний стан розвитку авіаційного транспорту України потребує модернізовану систему правового регулювання. Слід зазначити, що процес такого регулювання відбувається за кількома напрямками:

— правове регулювання фінансово-господарської діяльності авіаційних підприємств;

— правове регулювання взаємовідносин між суб'єктами авіаційної